

Til § 2.

For at lette boligtagere med beskedne indtægter i deres muligheder for at opretholde et efter husstandens størrelse rimeligt boligforbrug, jfr. de almindelige bemærkninger, foreslås boligsikring ydet i forhold ikke alene til husstandsindkomsten, men også til lejens størrelse. Boligsikringsydelse foreslås betinget af, at huslejens andel af husstandsindkomsten udgør mere end 1 pct. for hver 1.000 kr. i husstandsindkomst. For i særlig grad at give familier med børn rimelige muligheder for at skaffe sig gode boliger foreslås husstandsindkomsten ved beregningen af den afgørende huslejerelation nedsat med 1.000 kr. for hvert barn, og procentsatsen derefter nedsat med 1 pr. barn, således at det beløb, boligtageren selv skal betale, inden der bliver tale om boligsikring, derved bliver gradvist lavere for hvert barn i husstanden.

Af det beløb, hvormed lejen overstiger den boligudgift, som boligtageren herefter selv skal udrede fuldt ud, foreslås $\frac{2}{3}$ ydet som sikringsydelse, dog således at ydelsen højst kan udgøre en procentuel andel af lejen, afpasset efter indtægtsniveau og husstandsstørrelse, jfr. nærmere de almindelige bemærkninger, afsnit 3. Disse maksimumsgrænser forhøjes med 10 pct. af huslejen for hvert barn i husstanden, for enligstillede dog med 15 pct. for det første barn.

For at ordningen kan sikre folke-, invalide- og enkepensionister og dermed ligestillede pensionistgrupper, herunder selvpensionister, rimelige muligheder for at bo under gode forhold uanset deres lave indtægter, foreslås maksimumsgrænserne for sådanne boligtageres vedkommende forhøjet, hvis indtægten er lav. Fuld boligsikring efter disse satser kan dog af barnløse pensionister kun oppebæres i lejligheder med højst 2 beboelsesrum. Bor de i større lejligheder, nedsættes den leje, hvoraf boligsikringen beregnes, forholdsmæssigt efter antallet af værelser.

For stærkt bevægelseshæmmede, hvor der ofte af hensyn til deres invaliditet må foretages særlige indretninger i lejlighederne for at gøre dem egnede for sådanne boligtagere, foreslås der åbnet adgang for kommunalbestyrelsen til at fravige dette krav.

Til § 3.

Med hensyn til baggrunden for de foreslåede mindstebeløb for nettohuslejen henvises til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 4.

Bestemmelsen omhandler afgrænsningen af den leje, der skal lægges til grund ved beregningen af boligsikringsydelsen. Reglerne i stk. 1 svarer til

L. 65, § 68, dog er størrelsen af det tillæg til lejen, der kan beregnes i tilfælde, hvor boligtageren har den indvendige vedligeholdelse, af administrative grunde foreslået fastsat til 10 pct. af lejen, når boligtageren fuldt ud har den nævnte vedligeholdelse og til 5 pct., når han kun delvis har overtaget vedligeholdelsespligten, uanset hvor stor en andel af vedligeholdelsen det drejer sig om.

Som nævnt i de indledende bemærkninger har de foreslåede regler om boligsikring til formål at lette boligtagernes muligheder for at sikre sig et rimeligt boligforbrug. Ved bestemmelsen i stk. 2 foreslås under hensyn hertil sikringsydelsen begrænset til lejlighedsstørrelser, der står i rimeligt forhold til husstandsstørrelsen, således at der ved beregningen foretages fradrag i lejen i det omfang, antallet af værelser i lejligheden overstiger antallet af personer i husstanden med mere end 1 værelse. Af administrative grunde foreslås fradraget foretaget forholdsmæssigt efter antallet af værelser, uanset disses størrelse.

I stk. 3 foreslås indsat en bestemmelse, der giver kommunalbestyrelsen adgang til ved beregning af boligsikring at reducere lejen, når denne skønnes væsentligt at overstige den normale leje for tilsvarende lejligheder i kommunen.

Til § 5.

Bestemmelsen i stk. 1 omhandler visse mindstekrav, der må stilles til lejlighedens størrelse og kvalitet som betingelse for boligsikring. Reglerne svarer til L. 65, § 69, stk. 2, dog at der ikke er medtaget bestemmelser om tidsbegrænsning af kommunalbestyrelsens adgang til at dispensere fra kravet om, at lejligheden ikke må være beboet af mere end 2 personer pr. beboelsesrum. Til gengæld foreslås fastsat, at boligtilskuddet, når dispensation meddeles, i alle tilfælde skal beregnes efter det antal børn, der maksimalt burde være i den pågældende lejlighed.

Medens det i L. 65, § 94, er fastsat, at huslejetilskuddet bortfalder i tilfælde af fremleje eller fremlån af lejligheden eller dele af denne, medmindre kommunalbestyrelsen har meddelt fornøden tilladelse, foreslås det i bestemmelsens stk. 2, at sikringstilskud uden videre kan ydes i tilfælde af fremleje eller fremlån af dele af lejligheden, såfremt den øvrige del af lejligheden opfylder betingelserne for boligsikring. For den del af lejligheden, der som følge af fremleje eller fremlån ikke er til rådighed for boligtagere, beregner kommunalbestyrelsen et lejebeløb, der fradrages i den leje eller lejeværdi, hvoraf boligsikringen beregnes. Denne regel svarer til L. 65, § 94, stk. 1, sidste punktum.